

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยี เป็นสังคมมนุษย์แห่งโลกาภิวัตน์ที่ทันสมัย ซึ่งมนุษย์มีเครื่องมือเครื่องใช้เป็นอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตมนุษย์สามารถสื่อสารติดต่อกันได้เสมือนหนึ่งว่าอยู่ในที่แห่งเดียวกัน เป็นยุคแห่งกระแสวัตุนิยมที่เป็นเครื่องนำทางแห่งการดำรงชีวิต มีการเคลื่อนไหว เคลื่อนย้ายทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม อย่างเป็นพลวัตร ย่อมปรากฏให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น เมื่อสังคมโลกต้องเผชิญหน้ากับปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจที่ไม่มั่นคง เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสนิยมและการเคลื่อนย้ายทุนและการผลิตไปในประเทศต่าง ๆ ทำให้สังคมมีความเหลื่อมล้ำกันในด้านรายได้และความเป็นอยู่ ทุกสังคมจึงต้องมีการแข่งขันและชิงความได้เปรียบในด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี จึงมีการใช้สติปัญญาและพลังกำลังเป็นเครื่องมือในการให้ได้รับซึ่งชัยชนะและความสำเร็จ สังคมโลกต้องเผชิญหน้ากับปัญหาวิกฤตการณ์การแข่งขันและการแย่งชิง จึงทำให้มีการทำร้ายซึ่งกันและกันจนถึงกับเสียชีวิตและทุพพลภาพสร้างความเสียหายให้กับชีวิต ร่างกาย สิทธิ เสรีภาพและทรัพย์สิน สิ่งหนึ่งที่เป็นเครื่องมือในการใช้ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน จนทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ที่ใช้ใช้อาวุธเข้าประหัดประหารกัน สิ่งนั้นก็คือ อาวุธปืน เป็นสิ่งที่มนุษย์คิดค้นขึ้นมา ไว้เพื่อป้องกันตนเองและทรัพย์สิน

ในสมัยโบราณมนุษย์ใช้อาวุธล่าสัตว์เพื่อนำมาประกอบอาหารเลี้ยงชีพและเพื่อป้องกันอันตรายจากสัตว์ร้ายและผู้เป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองและเผ่าพันธุ์ที่ตนเองมีสังคมอยู่ในบรรดาอาวุธดังกล่าว มนุษย์มีอาวุธที่เรียกว่า “ปืน” เป็นอาวุธชนิดหนึ่งที่น่ามาใช้เพื่อล่าสัตว์และปกป้องตนเองและประเทศชาติในช่วงแรก ๆ อาวุธปืนที่มนุษย์ใช้ก็ยังไม่มีความสลับซับซ้อนมากนักแต่ต่อมาเมื่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีสูงขึ้น อาวุธปืนก็พัฒนาประสิทธิภาพขึ้นตามลำดับและต่อมาสังคมมนุษย์ก็มีการเปลี่ยนแปลงจากการล่าสัตว์เป็นอาหารก็เป็นยุคเกษตรกรรมที่มีการเลี้ยงชีพจากการเกษตรไม่ใช่จากการล่าสัตว์อีกต่อไป ทำให้วัตถุประสงค์ของการใช้อาวุธปืนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จึงเป็นการใช้อาวุธปืนเพื่อป้องกันตนเองและทรัพย์สินและใช้ในการสู้รบเพื่อป้องกันประเทศชาติ

ในสมัยก่อนการพกพาอาวุธสามารถพาไปได้ เช่น ดาบ หอก กระบอง ต่อมาความเจริญมากขึ้น สังคมที่เปลี่ยนไปจากอาวุธที่ป้องกันตัวก็มาเป็นการประกอบอาชญากรรม จึงมีการห้ามพกพาอาวุธไปในสถานที่ต่าง ๆ และมีการควบคุมการมีและใช้อาวุธ โดยมีการนำกฎหมายมาควบคุมการมีและใช้อาวุธได้โดยการออกใบอนุญาต

ในสังคมแห่งชุมชนที่อยู่ร่วมกัน ย่อมเกิดปัญหาการขัดแย้งเมื่อเกิดการพิพาทกัน กระทั่งกัน จึงมีการทำร้ายซึ่งกันและกันและสิ่งหนึ่งที่น่ามาใช้เป็นเครื่องมือในการเพื่อเอาชนะกันก็คือ อาวุธปืน

อาวุธปืน เป็นอาวุธที่มีอำนาจร้ายแรง มีประสิทธิภาพในการนำมาประหารชีวิต ทำอันตรายต่อร่างกายและชีวิตผู้อื่น จึงเป็นอาวุธชนิดหนึ่งที่น่ามาซึ่งความเสียหายในด้านชีวิตและทรัพย์สินเป็นอย่างมาก การนำอาวุธปืนไปใช้มีทั้งคุณและโทษ ในทางที่เป็นคุณประโยชน์ก็นำไปใช้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งป้องกันอธิปไตยของประเทศชาติ หรือตำรวจนำไปใช้เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชนและบ้านเมืองและส่วนที่นำไปใช้ให้เกิดโทษอย่างเช่น โจร ผู้ร้ายนำไปก่ออาชญากรรมนำไปทำร้ายร่างกายฝ่ายที่ขัดแย้งกับตนเอง ซึ่งก่อความไม่สงบเรียบร้อยให้แก่ สังคมชุมชนและบ้านเมือง¹ ดังสถิติที่จะนำเสนอ ดังนี้

ตารางที่ 1.1 สถิติในการใช้อาวุธปืนในการก่อคดี

พ.ศ.	คดีอาวุธปืนธรรมดา	คดีอาวุธปืนสงคราม	รวม
2551	33,060	1,153	34,213
2552	37,510	1,328	38,838
2553	31,581	990	32,571
2554	48,640	444	49,084
2555	48,280	1,059	49,339
รวม	199,071	4,974	204,045

ที่มา: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

¹ จาก กฎหมายและคดีอาวุธปืน (น. 1), โดย สราภรณ์ สุวรรณเสรี และอาคม ศรีชาติ, 2553, กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.

การใช้อาวุธปืนที่มีอำนาจร้ายแรงก่ออาชญากรรม เป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินให้กับชาวโลกนานาประเทศเป็นอันมากในประเทศที่มีความเจริญด้านการศึกษาวัฒนธรรม มีสิทธิเสรีภาพสูงอย่างประเทศในยุโรปแต่ในขณะเดียวกันเทคโนโลยีด้านอาวุธปืนก็สูงเช่นเดียวกัน ปัญหาในการใช้อาวุธปืนก่ออาชญากรรมได้สร้างความเสียหายทางร่างกายและทรัพย์สินเป็นอันมากแม้กระทั่งในเมืองไทย เป็นเมืองพุทธศาสนา มีวัฒนธรรมและการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายก็ยังใช้อาวุธในการก่ออาชญากรรมเป็นข่าวใน วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์เป็นรายวัน

จากความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดแรงกระตุ้นต่อความคุ้มครองบุคคลที่ได้รับการบาดเจ็บและความเสียหายจากการใช้อาวุธปืนในสังคมชุมชนนั้น ๆ จึงต้องมีการสร้างกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้อาวุธปืน เพื่อป้องกันการนำอาวุธปืน ไปใช้ในทางมิชอบด้วยกฎหมาย ในประเทศไทยกรณีการมีและใช้อาวุธปืนต้องขอรับใบอนุญาตซื้อและใบอนุญาตให้มีและใช้ต่อนายทะเบียนท้องที่ อาวุธปืนที่ออกใบอนุญาตให้นายทะเบียนจะต้องทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ ดังนั้นอาวุธปืนที่มีการขออนุญาตมีและใช้โดยถูกต้องตามกฎหมายแล้วจะต้องเป็นอาวุธที่มีเครื่องหมายประจำอาวุธปืนหรือที่เรียกว่าเป็นอาวุธปืนมีทะเบียนถูกต้อง ในทางกลับกันหากอาวุธปืนที่การสั่งหรือนำเข้ามาหรือมีอยู่โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ถ้ามีการซื้อขายกันหรือมีการครอบครองก็เป็นอาวุธปืนที่ไม่มีเครื่องหมายทะเบียน หรือที่เรียกว่าปืนเถื่อน เป็นปืนที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

เนื่องจากอาวุธปืนเป็นศาสตราวุธอันร้ายแรง สามารถที่จะทำอันตรายต่อชีวิตและร่างกายบุคคลได้โดยง่าย หากอยู่ในความครอบครองของบุคคลและนำไปใช้ในทางมิชอบแล้วย่อมจะก่อความเสียหาย ให้แก่ผู้อื่น และอาจทำให้ได้รับบาดเจ็บเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ ดังนั้นความคิดที่จะออกกฎหมายควบคุมการมีอาวุธปืนในครอบครองของบุคคล จึงมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา พ.ศ. 2295 จนถึงปี พ.ศ. 2455 จึงได้มีพระราชบัญญัติอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนรัตนโกสินทรศก 131 และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืนมาโดยตลอด จนในที่สุดได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490” ใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. 2490 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งพระราชบัญญัติได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม รวม 9 ครั้ง²

กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และมอบหมายให้กรมการปกครอง มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้ควบคุมกำกับดูแล

² จาก คู่มือปฏิบัติงานอาวุธปืน พ.ศ. 2555 (น. 243), โดย กรมการปกครอง, กรุงเทพฯ: อสารักษาดินแดน.

การทำ ซื่อ มี ใช้ สิ่ง นำเข้าจำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ตลอดจนการอนุญาต อนุมัติและการจำกัดอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนให้เป็นไปตามกฎหมาย

อำนาจการควบคุมอาวุธปืนในประเทศไทย เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักในการบังคับใช้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งรัฐ ตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งมาตรการควบคุมจะเริ่มตั้งแต่การพิจารณาใช้อำนาจทางปกครองตามกรอบที่กฎหมายให้อำนาจไว้อย่างเคร่งครัด ซึ่งจะมี 3 ส่วนสำคัญคือ ส่วนของประชาชนผู้ที่ต้องการอาวุธปืน ส่วนของร้านค้าผู้ประกอบการค้าอาวุธปืนและส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย

ส่วน of ประชาชนนั้นหากต้องการซื่อ มี และใช้อาวุธปืนนั้น จะต้องมึวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้ตามกฎหมายกำหนด คือ เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อการกีฬา หรือ เพื่อเก็บเท่านั้น และที่สำคัญคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตต้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนดอย่างเคร่งครัด เช่น ต้องไม่เคยต้องโทษจำคุกในคดีอาญาร้ายแรงและต้องไม่มีพฤติกรรมประพฤติชั่วร้ายแรงอันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน เป็นต้น

ส่วน of ร้านค้าผู้ประกอบการค้าอาวุธปืนซึ่งปัจจุบันมึอยู่ 502 ร้านค้า ปัจจุบันรัฐบาลยังไม่มึนโยบายที่จะจำกัดร้านค้าโดยเด็ดขาดให้มึการเพิ่มจำนวนร้านค้าและร้านค้าที่มึอยู่ก็จะต่อใบอนุญาตทุกปี จำนวนอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่ร้านค้าแต่ละร้านจะมีจำหน่ายได้ถูกควบคุมโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 289/2552 ให้สิ่งนำเข้าและมีเพื่อจำหน่ายในแต่ละปีได้ไม่เกินจำนวนที่กำหนดคือ ปืนสั้นไม่เกิน 30 กระบอก ปืนยาวไม่เกิน 50 กระบอก/ต่อปี³

ส่วนการควบคุมการนำเข้าได้มึคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 108/2535 จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคลสั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนสั้นและเครื่องกระสุนที่ใช้สำหรับอาวุธปืนสั้นต้องขอรับความเห็นชอบ จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อนที่นายทะเบียนท้องที่จะอนุมัติได้ และต้องให้ร้านค้าที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สิ่งนำเข้าและให้นับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่นำเข้รวมกับจำนวนโควตาของร้านนั้นด้วย⁴

อาวุธที่ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับให้ทำ หรือสิ่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เพื่อการค้าหรือเพื่อใช้ส่วนตัว เช่น ปืนกลทุกชนิด ปืนยิงเร็ว หรือปืนซึ่งมึเครื่องกลไกที่บรรจุกระสุนเองให้สามารถยิงซ้ำได้ทุกขนาด เป็นต้น และอาวุธปืนที่นายทะเบียน

³ แหล่งเดิม. (น. 190).

⁴ แหล่งเดิม. (น. 188).

จะออกใบอนุญาตให้ได้ต้องเป็นอาวุธปืนชนิดและขนาดที่กล่าวไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2522) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490⁵

ตารางที่ 1.2 สถิติจำนวนร้านค้าอาวุธปืน

ระยะเวลา	ท้องที่		จำนวน ร้านค้า ทั้งหมด	จำหน่าย		ประกอบซ่อมแซม	
	พ.ศ.	กทม.		ภูมิภาค	นิติบุคคล	บุคคล ธรรมดา	นิติบุคคล
2552	258	121	379	258	81	14	26
2553	262	121	383	261	81	14	26
2554	275	121	496	271	81	14	26
2555	381	121	502	271	81	14	26
2556	381	121	502	271	81	14	26

ที่มา: ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย 1 สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

ตารางที่ 1.3 การกำหนดจำนวนอาวุธปืนสำหรับการค้า

ชนิดอาวุธปืน	จำนวน (กระบอก)
อาวุธปืนยาวทุกชนิด	ไม่เกินใบอนุญาตละ 50 กระบอก
อาวุธปืนสั้นทุกชนิด	ไม่เกินใบอนุญาตละ 30 กระบอก

ที่มา: คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 289/2552 ลงวันที่ 8 กันยายน 2552 เรื่อง อนุญาตร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ร้านประกอบซ่อมแซมเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืนและกำหนดจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

⁵ แหล่งเดิม. (น. 133).

ตารางที่ 1.4 สรุปข้อมูลอาวุธปืน ปี 2551 – 2555

ปี	ร้านค้า				สวัสดิการ			รวมอาวุธ ที่นำเข้า ทั้งหมด
	ปืนสั้น	ปืนยาว	ไม่ระบุ	รวม	ปืนสั้น	ปืนยาว	รวม	
2551	32,907	14,597	3,148	50,652	-	-	-	50,652
2552	8,105	8,603	815	17,523	70,285	7,711	77,996	95,519
2553	9,092	9,616	1,648	20,356	69,404	3,698	73,102	93,458
2554	10,787	12,726	1,136	24,649	99,887	601	100,488	125,137
2555	10,766	13,547	243	24,556	55,260	349	55,609	80,165
รวม	71,657	59,089	6,990	137,736	294,836	12,359	307,195	444,931

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศ กรมการปกครอง

ตารางที่ 1.5 สรุปข้อมูลการออกทะเบียนอาวุธปืน (ป.4) ปี 2551 – 2555

ปี	ออก ป.4			
	ปืนสั้น	ปืนยาว	ไม่ระบุ	รวม
2551	33,057	14,944	5,575	53,576
2552	48,466	12,983	1,333	62,782
2553	40,064	8,674	2,574	51,312
2554	40,561	7,270	1,744	49,575
2555	8,511	4,018	387	12,916
รวม	170,659	47,889	11,613	230,161

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศ กรมการปกครอง

ในปัจจุบันแม้ว่าประเทศไทยจะมีมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 แต่ประชาชนก็สามารถมีและใช้อาวุธปืนกันอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะด้วยการนำอาวุธปืนไปประกอบอาชญากรรมหรือนำไปเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันซึ่งสร้างความสูญเสียทั้งชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก และจากข้อเท็จจริงด้วยเมื่อพิจารณาในบริบททางกฎหมายพิจารณาได้ว่ามีปัญหาที่เป็นข้อกฎหมายหลายประการ ดังนี้

ปัญหาการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนที่นายทะเบียนอนุญาตให้ได้แต่ภายหลังได้นำอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ มาประกอบกับอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้อาวุธปืนเพื่อประกอบอาชญากรรม ในกรณีที่มีบุคคลนำไปล่อลวงเสี่ยงไปติดกับดักล้องอาวุธปืนเพื่อให้มีเครื่องบังคับเสียงให้เขาผิดปกติ ถือได้ว่าเป็นการกระทำให้อาวุธปืนดังกล่าวเปลี่ยนสภาพเป็นอาวุธปืนที่นายทะเบียนไม่สามารถออกใบอนุญาตให้ได้ แต่ถ้าตรวจพบตัวอาวุธปืนและปลดออกเสียงแยกจากกันไม่ได้มีการยึดติดกัน จึงไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพอาวุธปืน และปลดออกเสียงก็ไม่ถือเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของอาวุธปืน จึงไม่ต้องถูกควบคุมในการอนุญาตมีใช้และนำเข้า จึงเป็นปัญหาของการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน

ปัญหาการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนในการป้องกันตัวและทรัพย์สิน ที่นายทะเบียนแต่ละท้องที่ใน 76 จังหวัด 878 อำเภอ ใช้ดุลพินิจในการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนที่แตกต่างกันไปในแต่ละเดือนบางอำเภอไม่ได้อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและบางอำเภออนุญาตมากกว่า 100 ราย บางคนขออนุญาตปืนหนึ่งกระบอก แต่นายทะเบียนไม่อนุญาต บางคนมี อาวุธปืนมากกว่า 100 กระบอก ที่ใช้ในวัตถุประสงค์เดียวกัน แต่นายทะเบียนอนุญาตให้ จึงเห็นได้ว่าการใช้ดุลพินิจในการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนของนายทะเบียนไม่มีกรอบกฎหมายที่ชัดเจน

ปัญหาการเพิกถอนใบอนุญาตและการริบอาวุธปืน นายทะเบียนไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้ เพราะการบัญญัติกฎหมายบางมาตราที่สะท้อนปัญหาไปสู่การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องอื่น ๆ ตามมาและผลสุดท้ายมาสู่การไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายในเรื่องการเพิกถอนใบอนุญาตและการริบอาวุธปืนได้ เช่น ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่แจ้งการย้ายอาวุธปืน ซึ่งมีโทษปรับเพียงหนึ่งพันบาท อายุความหนึ่งปี จึงเป็นปัญหาที่การเพิกถอนใบอนุญาตไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมาย เมื่อนายทะเบียนตรวจพบอาวุธปืนที่ผิดกฎหมายก็ไม่สามารถริบได้เพราะไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้

ปัญหาในการควบคุมอาวุธปืนโดยเฉพาะในเรื่องการตรวจสอบและการลงโทษ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตไปแล้วให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ใบอนุญาตอาวุธปืนมีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น จึงไม่มีการตรวจสอบอาวุธปืน จึงทำให้ระบบฐานข้อมูล

ทะเบียนอาวุธปืนไม่เป็นปัจจุบัน จึงไม่สามารถนำไปสู่การควบคุมอาวุธปืนได้ ส่วนมาตรการทางโทษที่จะนำมาใช้เป็นมาตรการควบคุมก็ยังไม่เหมาะสม การลงโทษจึงไม่สามารถบังคับให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของกฎหมายได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่ามาตรการในการควบคุมอาวุธปืนตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนในปัจจุบันยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อันเนื่องมาจากกฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืนใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะเรื่องการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืน ซึ่งมาตรการทางกฎหมายยังคงมีปัญหาในทางปฏิบัติเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน จึงวิเคราะห์ปัญหาจากกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนได้ดังนี้

1. ปัญหาการควบคุมอุปกรณ์เก็บเสียงอาวุธปืน
2. ปัญหาการใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่
3. ปัญหาเกี่ยวกับการเพิกถอนใบอนุญาตและการริบอาวุธปืน
4. ปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบและการลงโทษที่ไม่เหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกฎหมายอาวุธปืนแนวความคิดและกฎเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำทางปกครองและการควบคุมตรวจสอบการกระทำทางปกครอง
2. เพื่อศึกษากฎเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการมีและการใช้อาวุธปืน การเพิกถอนใบอนุญาต การริบอาวุธปืน การตรวจสอบและการลงโทษของประเทศสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ มาเลเซีย และอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนตามกฎหมายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
4. เพื่อศึกษาข้อสรุปและข้อเสนอแนะมาตรการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนที่เหมาะสมและการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืน

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสม กับกาลสมัย โดยเฉพาะหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน การควบคุมการตรวจสอบและการลงโทษที่ไม่เหมาะสม อันเนื่องมาจากสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป อันมีผลให้การควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนไม่มีประสิทธิภาพไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับปัจจุบัน ในการศึกษาปัญหาดังกล่าวโดยศึกษาเทียบกับกฎหมายอาวุธปืนของต่างประเทศจะทำให้สามารถปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าว เพื่อที่จะควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและความปลอดภัยต่อประชาชน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นการศึกษาคือ สภาพปัญหาหลักเกณฑ์การอนุญาตการมีและใช้อาวุธปืน การตรวจสอบ การเพิกถอนใบอนุญาต การริบอาวุธปืน และการลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยทำการศึกษาเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ เพื่อชี้ให้เห็นถึงบทบัญญัติและวิธีการที่เหมาะสมในการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนของประเทศไทย

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการศึกษาแบบวิจัยเอกสาร(Document research) โดยการศึกษาจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Document) ได้แก่ พระราชบัญญัติ กฎ ระเบียบต่าง ๆ และเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง และจากเอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Document) ได้แก่ เอกสารที่รวบรวมเรื่องเดิมไว้แล้ว เช่น บทความทางวิชาการ รายงาน การวิจัย วิทยานิพนธ์ สถิติจากส่วนราชการและหน่วยงานการศึกษา เป็นต้น นอกจากนั้น ยังต้องศึกษาจากคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีของศาลปกครอง ศาลยุติธรรมและเอกสารอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบประวัติความเป็นมาของกฎหมายอาวุธปืน แนวความคิดและกฎเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำทางปกครองและการควบคุมตรวจสอบการกระทำทางปกครอง
2. ทำให้ทราบกฎเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการมีและการใช้อาวุธปืน การเพิกถอนใบอนุญาต การริบอาวุธปืน การตรวจสอบและการลงโทษของประเทศสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ มาเลเซีย และอังกฤษ
3. ทำให้ทราบปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนตามกฎหมาย อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
4. ทำให้ทราบข้อมูลเพื่อเสนอแนะมาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืน และการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการมีและการใช้อาวุธปืน พ.ศ. 2490